JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
L. A. GEELHOED
8 päivänä marraskuuta 2001 [1]

I Johdanto

1. Landesgericht Wels (Itävallan tasavalta) on esittänyt Handelsgerichtin ominaisuudessa yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä kahden yhtiöoikeuden alan direktiivin [2] käsitteiden pätevyydestä sekä yhteisöjen perustamissopimuksen tulkinnasta.

2. Kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Handelsgericht määräsi päätöksellä uhkasakon uhalla erään yhtiön noudattamaan yhdenmukaistetun yhtiölainsäädännön mukaista julkistamisvelvoitetta. Yhtiö on hakenut päätökseen muutosta. Landesgerichtin esittämät kysymykset koskevat sitä, ovatko direktiivistä johtuvat julkistamisvelvoitteet sopusoinnussa yhteisön primaarioikeuden, suhteellisuusperiaatteen, omaisuudensuojan periaatteen ja yrittämisen vapauden periaatteen kanssa. Yhteisöjen tuomioistuimen on kuitenkin ensin ratkaistava, onko sillä toimivaltaa ennakkoratkaisukysymyksen tutkimiseen. On nimittäin painavia syitä epäillä, onko Landesgericht Welsiä tässä menettelyssä pidettävä EY 234 artiklassa tarkoitettuna "jäsenvaltion tuomioistuimena".

II Asiaan liittyvät oikeussäännöt

A *Yhteisön lainsäädäntö*

3. Ensimmäisen yhtiöoikeudellisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhtiöt julkistavat ainakin taseen ja tuloslaskelman jokaiselta tilikaudelta.

4. Neljännen yhtiöoikeudellisen direktiivin 47 artiklan mukaan asianmukaisesti vahvistettu tilinpäätös sekä toimintakertomus

1 — Alkuperäinen kieli: hollanti.

2 — Direktiivi 68/151/ETY: niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa (josta on muutettuna tullut EY 48 artiklan 2 kohta) tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi 9 päivänä maaliskuuta 1968 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 68/151/ETY (EYVL L 65, s. 8, ns. julkistamisdirektiivi, jäljempänä ensimmäinen direktiivi) ja direktiivi 78/660/ETY: perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan (josta on muutettuna tullut EY 44 artiklan 2 kohdan g alakohta) nojalla yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annettu neljäs neuvoston direktiivi (EYVL L 222, s. 11, ns. tilinpäätösdirektiivi, jäljempänä neljäs direktiivi).

ja tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevien henkilöiden kertomus julkistetaan noudattaen kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, ensimmäisen yhtiöoikeudellisen direktiivin 3 artiklan mukaista menettelyä.

5. EY:n perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan (josta on muutettuna tullut EY 44 artiklan 2 kohdan g alakohta) mukaan neuvosto ja komissio pyrkivät niille EY:n perustamissopimuksen 54 artiklan 1 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 44 artiklan 1 kohta) mukaisia tehtäviä suorittaessaan poistamaan sijoittamisvapauden rajoituksia "sovittamalla tarpeen mukaan yhteen ja tekemällä samanvertaisiksi ne takeet, joita jäsenvaltioissa edellytetään 58 artiklan toisessa kohdassa (josta on tullut EY 48 artiklan toinen kohta) tarkoitetuilta yhtiöiltä niin yhtiön jäsenten kuin ulkopuolisten etujen turvaamiseksi".

B *Kansallinen lainsäädäntö*

6. Kansallinen tuomioistuin on esittänyt asian kannalta oleellisen sovellettavan kansallisen lainsäädännön seuraavasti.

7. Itävalta antoi edellä mainittujen ensimmäisen ja neljännen direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi ensinnäkin Rechnungslegungsgesetz-nimisen lain [3] (kirjanpitolaki), joka sisältää Handelsgesetzbuchin (jäljempänä myös HGB) 277 ja 283 §:n uuden version. Julkistamisvelvoitteita lisättiin ja direktiivit pantiin kokonaisuudessaan täytäntöön toisella täytäntöönpanotoimenpiteellä eli EU-Gesellschaftsrechtsänderungsgesetzillä [4] (laki yhtiöoikeudellisen lainsäädännön muuttamisesta EU:hun liittymisen johdosta).

8. HGB:n 221 §:ssä tarkoitettujen suurten pääomayhtiöiden osalta säädetään HGB:n 277 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on muutettuna edellä mainitulla toisella täytäntöönpanotoimenpiteellä, seuraavaa:

"Pääomayhtiöiden lakisääteisten edustajien on toimitettava tilinpäätös ja toimintakertomus niitä koskevan yhtiökokouskäsittelyn jälkeen, mutta kuitenkin viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa tilinpäätöspäivästä, tilintarkastajien vahvistusmerkinnällä taikka vahvistamisesta kieltäytymistä taikka sen rajoittamista koskevalla merkinnällä varustettuna pääomayhtiön kotipaikan kaupparekisterituomioistuimeen; saman määräajan kuluessa on kyseiseen tuomioistuimeen toimitettava yhtiön hallintoneuvoston kertomus, ehdotus tuloksen käyttämiseksi ja päätös sen käyttämisestä.

Jos tämän määräajan noudattamiseksi tilinpäätös ja toimintakertomus toimite-

3 — BGBl 475/1990.

4 — BGBl 304/1996.

taan kaupparekisterituomioistuimeen ilman muita asiakirjoja, kertomus ja ehdotus on toimitettava heti, kun ne ovat saatavilla, päätös viipymättä sen tekemisen jälkeen ja vahvistus heti, kun se on merkitty. Jos tilinpäätöstä muutetaan jälkikäteisen tarkastuksen tai vahvistamisen vuoksi, myös nämä muutokset on luovutettava."

9. HGB:n 283 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on muutettuna edellä mainitulla toisella täytäntöönpanotoimenpiteellä, säädetään seuraavasta sanktiosta:

"Hallituksen jäsenet (yrityksen johto) taikka selvitysmiehet ovat yleisten kauppaoikeudellisten säännösten rajoittamatta velvollisia noudattamaan 244, 245, 247, 248, 270, 272 ja 277—280 §:ää, hallintoneuvoston jäsenet 270 §:ää ja ulkomaisen pääomayhtiön itävaltalaista sivuliikettä Itävallassa edustavat henkilöt 280 a §:ää tuomioistuimen asettaman sakon uhalla, joka voi olla enintään 50 000 ATS."

10. Firmenbuchgesetzin (kaupparekisterilaki; jäljempänä myös FBG)[5] 24 §:ssä

5 — Sellaisena kuin se on muutettuna BGBl 10/1991.

täydennetään näitä säännöksiä seuraavasti:

"Se, joka on velvollinen tekemään ilmoituksen, merkitsemään allekirjoituksensa taikka luovuttamaan asiakirjoja kaupparekisteriin tai joka käyttää hänelle kuulumatonta toiminimeä, on tuomioistuimen määräämän enintään 50 000 ATS:n suuruisen sakon uhalla velvollinen täyttämään velvollisuutensa taikka jättämään käyttämättä toiminimeä taikka osoittamaan, ettei kyseinen velvollisuus kuulu hänelle taikka että toiminimen käyttäminen on oikeutettua."

III Tosiseikat, oikeudenkäyntimenettely ja ennakkoratkaisukysymykset

11. Landesgericht Welsissa on vireillä HGB:n 277 §:n mukainen menettely. Handelsgerichtin Landesgerichtin ominaisuudessa 13.9.1999 tekemällä päätöksellä velvoitettiin Lutz Gesellschaft mbH ym. (jäljempänä Lutz ym.) esittämään neljän viikon kuluessa HGB:n 277—280 §:n säännösten mukaiset asiakirjat (tilinpäätös ja toimintakertomus) 10 000 Itävallan shillingin (ATS) sakon uhalla.

12. Koska Oberster Gerichtshofin (Itävalta) vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällaiseen, 13.9.1999 tehdyssä päätöksessä määrätyn kaltaisen uhkasakon asettami-

seen ei voida hakea muutosta, Lutz ym. tekivät Verfassungsgerichtshofille hakemuksen (Individualantrag), jossa ne vaativat sen vahvistamista, että julkistamista koskevilla kansallisilla oikeussäännöillä loukataan tiettyjä perusoikeuksia ja rikotaan yhteisön oikeutta. Landesgericht Wels, toimien Handelsgerichtinä, lykkäsi 2.11.1999 tekemällään päätöksellä kyseisten asiakirjojen esittämiselle vahvistamaansa määräpäivää siihen asti, että Verfassungsgerichtshof ratkaisee kyseisen asian. Verfassungsgerichtshof hylkäsi Lutzin ym:iden hakemuksen 29.11.1999 tekemällään päätöksellä. Hylkäämisen perusteena oli se, että uhkasakkoon tuomitsemista voidaan lykätä siihen asti, kun on ratkaistu, onko se velvoite, jonka noudattamisen tehosteeksi uhkasakko on asetettu, lainmukainen.

13. Landesgericht Wels on käyttänyt Handelsgerichtin ominaisuudessa viran puolesta ja Lutzin 20.1.2000 tekemän vaatimuksen vuoksi EY 234 artiklan mukaista oikeuttaan ennakkoratkaisupyynnön esittämiseen ja esittänyt 9.5.2000 tekemällään päätöksellä yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1. Ovatko ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja neljännen direktiivin 78/660/ETY 47 artiklassa tarkoitetut pääomayhtiöitä koskevat julkistamisvelvoitteet ristiriidassa EY 44 artiklan 2 kohdan g alakohdan kanssa, jossa annetaan oikeus sovittaa yhteen ne takeet, joita jäsenvaltioissa edellytetään yhtiöiltä niin yhtiön jäsenten kuin ulkopuolistenkin etujen turvaamiseksi?

2. Ovatko ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja neljännen direktiivin 78/660/ETY 47 artiklassa säädetyt pääomayhtiöitä koskevat julkistamisvelvoitteet ristiriidassa EY 44 artiklan 2 kohdan g alakohdan kanssa siksi, että ne eivät ole välttämättömiä sijoittautumisrajoitusten poistamiseksi taikka EY:n perustamissopimuksen muiden tavoitteiden (kuten yhdenmukaisten oikeudellisten puitteiden luominen) saavuttamiseksi?

3. Onko yleisiin oikeusperiaatteisiin kuuluvan suhteellisuusperiaatteen kanssa yhteensoveltuvaa se, että ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohdalla yhdessä neljännen direktiivin 78/660/ETY 47 artiklan kanssa pakotetaan yritykset paljastamaan liikesalaisuuksiaan velvoittamalla nämä julkistamaan taseensa ja tuloslaskelmansa jokaiselta tilikaudelta rangaistuksen uhalla, kun tavoiteltu suojelun taso voidaan saavuttaa asianmukaisella tavalla vähemmän rajoittavin toimenpitein?

4. Onko yhteisön oikeuden mukaisen omaisuudensuojan perusoikeuden kanssa yhteensoveltuvaa se, että ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa yhdessä neljännen direktiivin

78/660/ETY 47 artiklan kanssa pakotetaan yritykset paljastamaan liikesalaisuuksiaan velvoittamalla nämä julkistamaan taseensa ja tuloslaskelmansa jokaiselta tilikaudelta rangaistuksen uhalla, kun tavoiteltu suojelun taso voidaan saavuttaa asianmukaisella tavalla vähemmän rajoittavin toimenpitein?

5. Onko yhteisön oikeuden mukaisen taloudellisen toiminnan vapauden perusoikeuden kanssa yhteensoveltuvaa se, että ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa yhdessä neljännen direktiivin 78/660/ETY 47 artiklan kanssa pakotetaan yritykset paljastamaan liikesalaisuuksiaan velvoittamalla nämä julkistamaan taseensa ja tuloslaskelmansa jokaiselta tilikaudelta rangaistuksen uhalla, kun tavoiteltu suojelun taso voidaan saavuttaa asianmukaisella tavalla vähemmän rajoittavin toimenpitein?"

14. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 20 artiklan mukaisia kirjallisia huomautuksia ovat jättäneet Lutz ym., Espanjan, Italian ja Itävallan hallitukset sekä neuvosto ja komissio. Istunnossa, joka pidettiin 25.10.2001, olivat läsnä Lutzin ym:iden, Italian hallituksen, neuvoston ja komission edustajat.

IV Yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaisuus

15. Kirjallisessa menettelyssä ei tehty huomautuksia, jotka koskevat yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaa Landesgericht Welsin esittämiin kysymyksiin vastaamisen osalta. Asiaa käsiteltiin istunnossa sen jälkeen, kun yhteisöjen tuomioistuin oli kirjallisesti pyytänyt osapuolia ilmaisemaan kantansa siitä.

16. EY 234 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta antaa ennakkoratkaisu EY:n perustamissopimuksen ja yhteisön toimielinten säädösten ja muiden toimien tulkinnasta. Tämän artiklan toisessa kohdassa lisätään, että jos tällainen kysymys tulee esille jäsenvaltion tuomioistuimessa, tämä tuomioistuin voi, jos se katsoo, että kysymys on ratkaistava, jotta se voi antaa päätöksen, pyytää yhteisön tuomioistuinta ratkaisemaan sen.

17. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut muutamissa asioissa, että kansallisilla tuomioistuimilla, jotka täyttävät institutionaaliset vaatimukset — kuten esillä olevassa asiassa — mutta jotka käyttävät ennakkoratkaisumenettelyä tilanteessa, jossa ne eivät käytä tuomiovaltaa, niiden ei voida katsoa toimivan EY 234 artiklassa tarkoitettuna tuomioistuimena. Tällaisissa tapauksissa ne ratkaisevat tuomioistuinpäätöksellä hallintoasian, eikä yhteisöjen tuomioistuin ole toimivaltainen vastaamaan tällaisessa asiassa esitettyihin ennak-

koratkaisukysymyksiin. Tämä oikeuskäytäntö perustuu asiassa Job Centre I [6] annettuun tuomioon, ja se on vahvistettu asiassa Salzmann [7] annetussa tuomiossa ja asiassa HSB-Wohnbau GmbH [8] annetussa yhteisöjen tuomioistuimen määräyksessä.

18. Asiassa Job Centre I ennakkoratkaisukysymykset oli esittänyt Tribunale civile e penale di Milano, jonka ratkaistavana oli yhtiön perustamisasiakirjan hyväksymistä koskeva hakemus hakemuslainkäyttömenettelyssä. Italian Codice civilen mukaan Tribunale määrää yhtiön rekisteröimisestä todettuaan, että perustamisasiakirja täyttää laissa säädetyt edellytykset, ja kuultuaan pubblico ministero -viranomaista. Yhteisöjen tuomioistuin totesi, että kansallinen tuomioistuin voi esittää ennakkoratkaisukysymyksiä "ainoastaan silloin, kun niissä on vireillä oikeudenkäyntiasia ja kun niissä vireillä olevan menettelyn tarkoituksena on oikeudenkäyntiasian ratkaiseminen tuomioistuimen päätöksellä — — ". Näin ei ollut mainitussa asiassa. Yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että kansallinen tuomioistuin "ei toimi tuomioistuimena vaan hoitaa sellaisia tehtäviä, joita muissa jäsenvaltioissa hoitavat hallintoviranomaiset. Itse asiassa se tekee hallintopäätöksen, eikä se siten samalla ratkaise oikeudellista riitaa". [9]

19. Asia Salzmann koski Bezirksgericht Bregenzin esittämää ennakkoratkaisupyyntöä, joka liittyi rakentamatonta maata koskevan kaupan merkitsemiseen kiinteistörekisteriin. Bezirksgerichtin tehtäviin kuuluu kiinteistörekisteristä vuonna 1955 annetun Itävallan liittovaltiolain mukaan kiinteistökauppojen kirjaaminen kiinteistörekisteriin. Tätä varten Bezirksgerichtin täytyy ratkaista, täyttääkö asiaa koskeva hakemus sille lainsäädännössä asetetut edellytykset. Yhteisöjen tuomioistuin totesi 14.6.2001 antamassaan tuomiossa, että tällaisessa tapauksessa Bezirksgericht ei ratkaise oikeusriitoja vaan tutkii, täyttävätkö hakemukset laissa säädetyt edellytykset. Näin ollen se toimii hallintoviranomaisena eikä lainkäyttöelimenä. Kansallisessa tuomioistuimessa ratkaistavana olevan asian hakija katsoi, että hän teki Bezirksgerichtiin valituksen omistusoikeutensa kirjaamisesta kiinteistörekisteriin Rechtspflegerin (tuomioistuimen virkamies) hylättyä hänen omistusoikeuden kirjaamiseksi kiinteistörekisteriin tekemänsä hakemuksen, mutta yhteisöjen tuomioistuin totesi, että kyseessä oli tämän elimen sisäinen oikaisumenettely. [10]

20. Asiassa HSB-Wohnbau yhteisöjen tuomioistuin totesi 10.7.2001 antamassaan määräyksessä, että se ei selvästikään ole toimivaltainen vastaamaan esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin. Amtsgericht Heidelberg pyysi kaupparekisterituomioistuimena edellä mainitussa asiassa yhteisöjen tuomioistuinta antamaan ennakkoratkaisun EY 43 ja EY 48 artiklan tulkinnasta asiassa, jossa Saksan kaupparekisteriin oli tehty ilmoitus, joka koskee yhtiön kotipaikan siirtoa Espanjaan ja josta Amtsgerichtin oli annettava päätöksensä. Ennakkoratkaisupyynnön perusteella Amtsgericht oli esittänyt yhteisöjen tuo-

6 — Asia C-111/94, tuomio 19.10.1995 (Kok. 1995, s. I-3361).
7 — Asia C-178/99, tuomio 14.6.2001 (Kok. 2001, s. I-4421).
8 — Asia C-86/00, määräys 10.7.2001 (Kok. 2001, s. I-5353).
9 — Asia Job Centre I, mainittu edellä, tuomion 9—11 kohta.
10 — Asia Salzmann, mainittu edellä, tuomion 13—22 kohta. Ks. erityisesti Rechtspflegerin asemasta menettelyssä myös asiaan liittyvä ratkaisuehdotukseni (s I-4423) 38—43 kohta.

mioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön kaupparekisterin pitämisestä Saksassa vastaavana viranomaisena kaupparekisteriin merkitsemistä koskevassa asiassa. Amtsgericht oli ensimmäinen viranomainen, joka oli käsitellyt yhtiön ilmoitusta. Yhteisöjen tuomioistuimen mukaan siitä seuraisi, että Amtsgericht ei toiminut vireillä olleessa asiassa lainkäyttöelimenä. [11]

21. Edellä mainittujen kolmen asian perusteella voidaan päätellä, että kyseiset toiminnot eivät ole luonteeltaan tuomiovallan käyttöön liittyviä vaan hallinnollisia, mikä voidaan päätellä seuraavista asioista:

— kysymykset on esitetty menettelyissä, jotka liittyvät tietyn oikeudellisen tilanteen kirjaamiseen rekisteriin

— kansallista tuomioistuinta on pyydetty antamaan ensimmäisenä instanssina päätöksensä kirjaamispyynnöstä

— kansallisten tuomioistuimien on ennen kirjaamista vain todettava, että hakemus täyttää lakisääteiset vaatimukset

— päätökseen voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa.

22. Nyt esillä olevassa asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee vain vähän asian tosiseikkoja. Kansallinen tuomioistuin ja kirjallisia huomautuksia esittäneet osapuolet ovat kuitenkin esittäneet asian kannalta oleellisimman kansallisen lainsäädännön. Mielestäni Itävallan julkistamisvelvollisuutta ja tuomioistuinjärjestelmää koskevan lainsäädännön perusteella on todettava, että Landesgericht Wels ei Handelsgerichtin ominaisuudessa toimiessaan ole esittänyt ennakkoratkaisukysymyksiä tuomiovallan käyttäjänä vaan hallintopäätösten tekijänä.

23. Tärkein ero edellä mainittuihin asioihin Job Centre I, Salzmann ja HSB-Wohnbau verrattuna on se, että kansallista tuomioistuinta ei pyydetä rekisteröimään tiettyä oikeudellista tilannetta. Landesgericht Welsin tehtäviin kuuluu Handelsgerichtin ominaisuudessa kauppa- ja yhtiörekisterin pitäminen. Handelsgesetzbuchin mukaan yhtiöiden on toimitettava tilinpäätös ja toimintakertomus julkistamista varten. Handelsgericht voi tätä hallintotehtävää suorittaessaan velvoittaa yhtiöt luovuttamaan mainitut tiedot sakon uhalla. FGB:n 24 §:n mukaan yhtiölle, joka ei noudata velvollisuuttaan säädetyssä ajassa, voidaan määrätä uhkasakko. Handelsgericht on

11 — Asia HSB-Wohnbau, mainittu edellä, määräyksen 14—17 kohta.

lisäksi ensimmäinen viranomainen, joka käsittelee julkistamista. [12]

24. Handelsgerichtin on ainoastaan todettava, että julkistamiselle laissa asetettuja vaatimuksia ei ole täytetty. Tämän perusteella se voi velvoittaa velvollisuuksiaan laiminlyövän yhtiön esittämään vaaditut asiakirjat. Uhkasakko, jollaisia on yleisesti käytössä Itävallan lainsäädännössä, on itse asiassa hallinnollinen pakkokeino, jonka tarkoituksena on pakottaa kyseinen yhtiö noudattamaan lainmukaisia velvollisuuksiaan. Uhkasakko asetetaan viran puolesta. Handelsgericht voi päättää vain uhkasakon suuruudesta. [13] Mikäli Handelsgericht käyttää tätä oikeuttaan, sitä sitovat Handelsgesetzbuchin ja Firmenbuchgesetzin yksityiskohtaiset säännökset. [14]

25. Yhtiö, joka on velvoitettu toimittamaan asiakirjat ja jolle on asetettu uhkasakko, voi Itävallan lainsäädännön mukaan jättää päätöksen tehneelle Handelsgerechtille hakemuksen asian uudelleen käsittelystä (Vorstellung) tai valittaa asiasta Oberlandesgerichtiin (Rekurs). [15] Esillä olevassa asiassa Lutz ym. on jättänyt Handelsgerichtiin hakemuksen 13.9.1999 tehdyn päätöksen uudelleenkäsittelystä. Näin ollen on mielestäni ilmeistä, että esillä olevassa asiassa on tehty päätöstä koskeva hallinnollinen oikaisuvaatimus. [16]

26. Landesgericht Wels on kuitenkin esittänyt ennakkoratkaisukysymykset hallinnollisen oikaisumenettelyn yhteydessä hoitaen hallinnollista tehtäväänsä eikä tuomioistuimen ominaisuudessa. Kysymyksiä ei siis ole esittänyt tuomioistuin, joka toimii EY 234 artiklassa tarkoitettuna tuomioistuimena. Yhteisöjen tuomioistuin ei ole toimivaltainen vastaamaan kysymyksiin. [17]

27. Yhtiöt, jotka haluavat riitauttaa julkistamista koskevan päätöksen ja siihen liittyvän uhkasakon, voivat kääntyä Oberlandesgerichtin puoleen. Mikäli tämä tuomioistuin joutuu muutoksenhakutuomioistuimen ominaisuudessa arvioimaan velvoitteen lainmukaisuutta ja siihen liittyvän uhkasakon suuruutta, se voi pyytää ennakkoratkaisua yhteisöjen tuomioistuimelta.

12 — Ks. FBG:n 120 §:n 1 momentti. Nämä toimenpiteet suorittaa sitäpaitsi yksin toimiva tuomari (Einzelrichter), ks. Jurisdiktionsnormin 7 a §:n 3 momentti (muutettu viimeksi BGBl:ssä 140/1997).

13 — FBG:n 24 §:n 1 ja 2 momentin mukaan uhkasakon suuruus on enintään 50 000 ATS tai — mikäli ensimmäiseen vaatimukseen ei vastata kahden kuukauden kuluessa — enintään 100 000 ATS.

14 — Ks. erityisesti HGB:n 282 §:n 1 momentti ja FBG:n 24 §.

15 — Ks. Ausserstreitsgesetzin 9 § (RGBl 208/1854).

16 — Ks. em. asia Salzmann, tuomion 21 kohta.

17 — Ks. tässä yhteydessä myös julkisasiamies Ruiz-Jarabo Colomerin asiassa C-17/00 (tuomio 29.11.2001, Kok. 2001, s. I-9445, s. I-9447), François de Coster v. Collège des Bourgmestre et Échevins de Watermael-Boitsfort, 28.6.2001 antama ratkaisuehdotus. Hän esittää perusteellisessa ratkaisuehdotuksessaan EY 234 artiklassa tarkoitetun tuomioistuimen käsitteen sisällön määrittelemistä uudelleen. Hän ehdottaa, että yleisesti ottaen yhteisöjen tuomioistuimen on pystyttävä vastaamaan kaikkien jäsenvaltion tuomioistuinlaitokseen kuuluvien toimielimien esittämiin ennakkoratkaisupyyntöihin. Hän asettaa kuitenkin edellytykseksi, että kansallisen tuomioistuimen on käytettävä lainkäyttövaltaansa (85 kohta).

V Ratkaisuehdotus

28. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, ettei se ole toimivaltainen vastaamaan Landesgericht Welsin 9.5.2000 tekemällään päätöksellä esittämiin kysymyksiin.